

COMENTARIU

la Folderul 7 Delirul

2025

Acest folder reunește redactări de după încheierea proiectului Registrului de cazuri de psihoze (1985-2004), și a prelucrării globale a acestei cazuistici. Concomitent cu sintetizarea în această perioadă a literaturii contemporană privitoare la PSIHOZE, s-a acordat atenție sintezelor cognitive și fenomenologice privitoare la Sine (Self) și la relaționările interpersonale (ToM); inclusiv la metareprezentarea narativă și evaluativă de sine. Problematika delirului a fost comentată într-un articol de sinteză,(2011) ca și corelativă „sinelui biografic meta-reprezentational,, care plasează subiectul în scenarii posibile, corelate cu alteritatea, inclusiv referitor la rolurile sociale și scenarii imaginative fictive. În cursurile pe marginea psihozei ținute în jur de 2011, sunt reluate interpretările cognitive (top-down și bottom-up) care nu se dovedeau suficient de comprehensibile pentru delir, mai sugestiv fiind apelul ca „conștiința autoetichetă,, și procesul MTT (Tulvin); perspectivă care face apel și la memorie, cu „trimitere la datele autobiografice cognitive despre lume,,. Identitară biografică a persoanei e considerată o dimensiune fundamentală (structural apriorică) a psihismului uman, făcându-se trimitere la o perspectivă antropologică de ordin general, cu trimitere și în plan filosofic (Ricoeur, McIntyre). În cursul pregătirii cărții despre Psihopatologia psihozelor (2016) și după aceea, trimiterea interpretativă la care am aderat, au fost perspectiva fenomenologico sociologică a „lumilor culturale multiple,, evocată de Gallagher; aceasta are în vedere condiția de „personaj,,.. în scenarii fictive..de care e absorbită persoana ce alunecă spre delir. În această direcție un interes aparte îl prezintă delirurile mistice, cu transpunerea subiectului în apropierea persoanelor divine, cu care se și interpătrunde. O astfel de perspectivă narativ-scenică a condiției delirante, e aplicabilă și celor monotematice (cu identificarea cu esența unui statut și rol a unei condiții sociale, cu care se identifică rigid, decontextualizant).

Interpretarea delirantului ca.. alunecând spre convingerea transformării sale într-un personaj dintr-un scenariu fictiv – avându-l ca prototip pe Don Quijote - a fost dezvoltată în redactări și prezentări succesive, până în prezent.